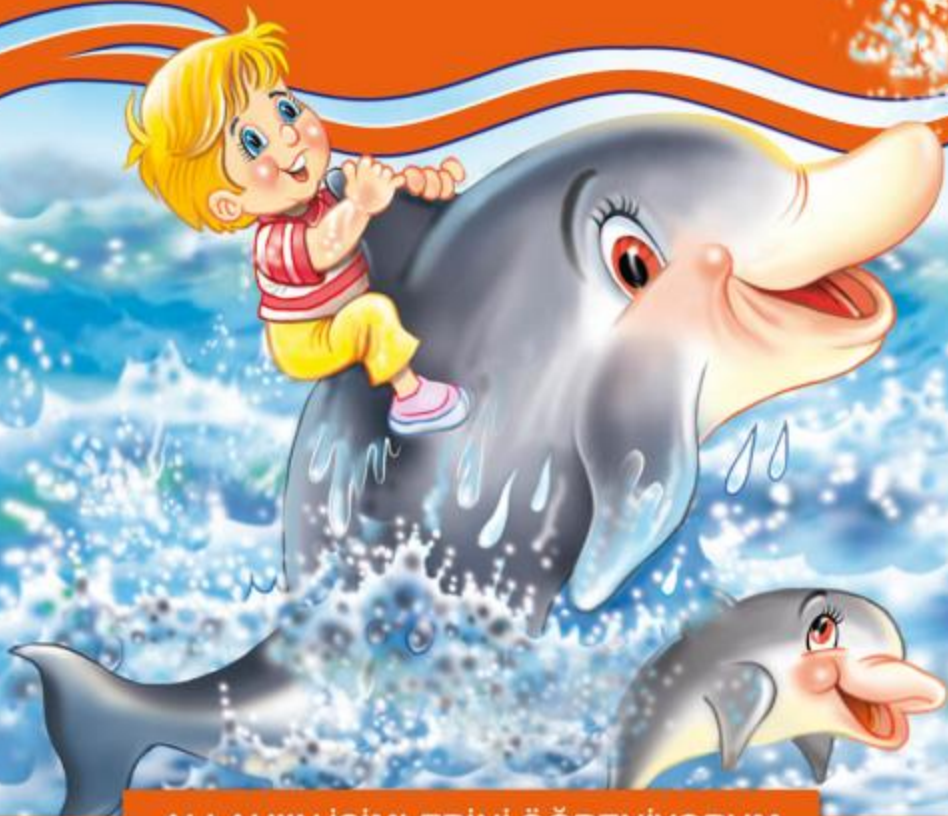

Yunus Yoyo

Allah'ın Rahman ismini öğreniyor

ALLAH'IN İSİMLERİNİ ÖĞRENİYORUM

BEN BİR YUNUS BALIĞIYIM

Biz yunuslar insanlara çok yakın hayvanlarız. Denizlerde zor durumda kalanların hemen yardımına koşarız.

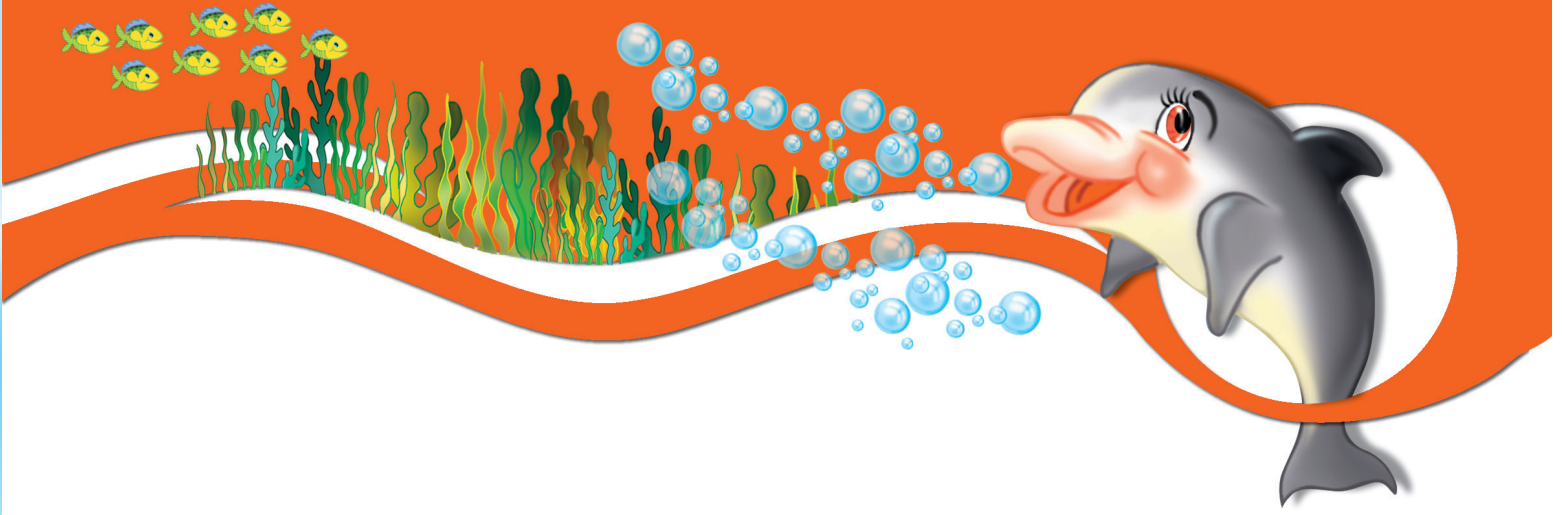
Balinalar gibi yavrularımızı karnımızda büyütür, sonra suyun içinde dünyaya getiririz. Onları anne sütüyle besleriz.

Diğer balıklardan daha büyük bir beyne ve yüksek bir zekaya sahip olduğumuzu söylesem, umarım kendimi beğendiğimi düşünmezsiniz.

Biz yunuslar birbirimizle özel bir iletişim diliyle anlaşırız. Çıkardığımız seslerin nesnelere çarpıp geri dönmesiyle o nesnenin şeklini ve büyüklüğünü anlayabiliriz. Bu şekilde denizin içinde kaybettiğiniz minicik bir parayı bile bulabiliriz.

Kahkaha atar gibi çıkardığımız sesimiz ve gülümseyen yüz ifade-mizle insanlar bizi çok sever. Tabi biz de insanları çok severiz...

Deniz her zamanki gibi çok berraktı. İçinde neşe ile oynayan balıklar görünüyordu. Yunus Yoyo, yavrusu ile birlikte yüzüyordu. Yavrusuna,

– Yumi Yumi, diye seslendi. Ardından da telaşla ekledi: Sakın nefes alacağın vakti unutma! Suyun altında en fazla beş dakika kalabilirsin!

Minik Yumi kuyruğunu annesine doğru sallayarak,

– Merak etme anne, dedi. Haydi yarışalım. Bu defa seni geçeceğime eminim...

Yumi hızla öne atıldı. Bir dalıp bir çıkarak ilerliyordu.

Yoyo,

– Yavrum lütfen yavaş! Terleyip hasta olacaksın, diye seslendi. Yumi annesini duymadı bile.

– Hadi anne biraz daha hızlı yüzmelisin. Yoksa yenileceksin, diye heyecanla bağırdı.

